

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816209050
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8816209050.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Q. XXX (pôvodne žalovaná Q. S., nar. XX.XX.XXXX), o zaplatenie 104,32 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csp/191/2016-102 zo dňa 27.08.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 104,32 € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd uložil pôvodne žalovanej Q. S. zaplatiť mu sumu 104,32 eura s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 104,32 eura od 05.08.2016 do zaplatenia, žiadajúc taktiež, aby jej uložil zaplatiť mu náhradu trov s konaním mu vzniknutých.

Podľa dôvodov žaloby žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 04.05.2015 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej len „VOP“) Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil a viedol účet č. W tak, ako preukazujú priložené výpisy z účtov. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy sa táto spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaná sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámila, čo potvrdila svojim podpisom. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy je banka oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanou tým, že sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnala, žalobca zatvoril účet žalovanej č. W o čom žalovaná

informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 05.08.2016 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. W - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V zmysle bodu 3.12 VOP: „Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ V súlade s citovaným znením VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 104,32 eura (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % ročne (úroková sadzba platná od 01.07.2012), a to až do vyplatenia celej pohľadávky. Žalovaná zmluvne dohodnuté povinnosti porušila, ich splnenie má jej preto uložiť súd.

Z dôvodu úmrtia žalovanej po začatí konania súd prvej inštancie uznesením č.k. 5Csp/191/2016-98 z 18.06.2020 rozhodol o pokračovaní v konaní na žalovanej strane s J. S., nar. 29.10.1946 ako právnym nástupcom pôvodne žalovanej Q. S..

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že v danom prípade išlo o spotrebiteľský spor, v ktorom dôkazné bremeno bolo na dodávateľovi finančnej služby, ktorým bol žalobca, na ktorom bolo dôkazné bremeno o splnení povinnosti, ktorému ukladá zákon. Vo vzťahu k nároku žalobcu na uloženie povinnosti zaplatiť okrem sumy prečerpaných finančných prostriedkov aj úrok 28 % ročne súd prvej inštancie uviedol, že banka má pri nepovolenom prečerpaní účtu, ktoré je podstatným porušením zmluvy právo na zrušenie takého účtu. Mal za to, že je nekalou a nečestnou praktikou banky, ak si uplatňuje nárok na vysoký úrok za prečerpanie 28 % ročne, ale nevyužije právo na zrušenie účtu, urobí iba internú účtovnú operáciu kedy prevedie dlh klienta, ktorá nie je zrušením účtu, tým sa chce obohatiť na úkor žalovaného tým, že nevyužije svoje právo na zrušenie takéhoto účtu. K žalobou uplatnenému nároku 28 % ročne zo sumy nepovoleného prečerpania súd prvej inštancie uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k nároku na úrok v tejto výške. Pokiaľ mal žalobca za to, že nárok na tento úrok vyplýva zo zverejnených úrokových sadzieb na webstránke žalobcu, uviedol, že zverejnenie úrokovej sadzby na webstránke banky nepovažoval za splnenie povinnosti dodávateľa informovať spotrebiteľa o úrokovej sadzbe tak ako to predpokladá § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Akceptovateľným trvanlivým médium by podľa súdu prvej inštancie mohol byť USB kľúč alebo CD alebo iný nosič dát, ktorý by bol adresne doručovaný žalovanému za predpokladu, že žalovaný spotrebiteľ by mal dostupnú výpočtovú techniku (hardware), na ktorej by si to mohol prehrať. Pokiaľ žalobca uviedol, že úroková sadzba, okrem toho, že bola zverejnená na webstránke banky aj na každom obchodnom mieste, a o zmene mal byť žalovaný informovaný aj vo výpise z účtu ako aj prostredníctvom internetbankingu, súd prvej inštancie uviedol, že k týmto tvrdeniam žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože jediný výpis z účtu, ktorý doložil, bol výpis obsahujúci účtovnú operáciu a to prevod bankového zostatku do bodu „0“ kde nie je uvedená žiadna úroková sadzba za prekročenie. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné od 01.10.2016, od ktorých sa sadzobník poplatku za nárok žalobcu má odvíjať, sú spísané mikroskopickými písmenami a sú prakticky nečitateľné, tiež výška úrokovej sadzby z povoleného prečerpania 28 % bola podľa súdu prvej inštancie v rozpore s dobrými mravmi nakoľko je niekoľkonásobne vyššia ako priemerná miera úrokových sadzieb bánk v danom čase, v auguste 2016. Priemerná miera úrokov poskytovaných v banke v mesiaci august 2016 sa u spotrebiteľského úveru od 1 do 5 rokov pohybovala v sadzbach 7,8 % - 8,98 %, preto mal súd prvej inštancie za to, že žalobca má nárok len na samotnú sumu prečerpaného účtu, nie však na 28 %-ný úrok ročne z tejto sumy. Preto žalobu v časti nároku o 28 %-ný ročný úrok zo sumy 104,32 eura od času ako žalobca žalobou žiadal, zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 18 ods. 1 tohto zákona.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 251 a § 262 ods. 2 CSP, vychádzajúc z úspechu vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho zamietavému výroku, podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že nárok na úrok si uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. f) a § 18.

Tento zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., postačuje v zmysle § 18 ods. 1 zákona, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca si túto informačnú povinnosť splnil a to odovzdaním všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov a vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil, zverejnením týchto dokumentov na webstránke, na výveske v každom obchodnom mieste v aktuálnom znení aj zasielaním výpisov z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty, a teda aj výška a obsah prekročenia a účtovaný úrok a taktiež uvedením týchto údajov v internetbankingu, do ktorého mal žalovaný prístup počas celého obdobia vedenia účtu a v ktorom sú taktiež všetky informácie ohľadom stavu na účte, výške a rozsahu prekročenia a účtovaných úrokoch. Poukázal na to, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/15 z 09.11.2016 uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, čo podľa žalobcu znamená, že časť náležitostí zmluvy môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria nedeliteľnú súčasť zmluvy. Poukázal na niektoré rozhodnutia krajských súdov, z ktorých má vyplývať relevantnosť jeho argumentácie, žiadal preto aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznamenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 29.03.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania vyplývajúcimi z procesnej aktivity žalobcu, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery ku ktorým dospel vychádzajú zo skutkových zistení, v dôsledku čoho bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietavom výroku, ktoré bolo odvolaním napadnuté, správne.

9. Žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal sumy istiny, ktorá vznikla v dôsledku porušenia povinností žalovaného mať na účte, ktorý mu viedol, dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Nakoľko táto zmluvná povinnosť bola porušená, na účte vzniklo nepovolené prečerpanie vo výške žalovanej istiny 104,32 eura a zo sumy takto vzniknutého nepovoleného prečerpania si žalobca nárokoval okrem istiny 104,32 eura úrok vo výške 28 % ročne od 05.08.2016 do zaplatenia. Zo žaloby vyplýva, že zmluva bola uzatvorená dňa 04.05.2015 a žalobca mal za to, že sa spravuje zmením obchodných podmienok, s ktorými sa mal žalovaný pred podpisom zmluvy oboznámiť, čo mal potvrdiť svojím podpisom.

K žalobe je pripojená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 04.05.2015 vrátane obchodných podmienok žalobcu účinných od 01.10.2016, sadzobníka poplatkov žalobcu s účinnosťou od 01.07.2016 a výpis z účtu za obdobie od 30.07.2016 do 05.08.2016, taktiež boli priložené úrokové sadzby produktov s účinnosťou od 14.10.2016.

10. Je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu o tom, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, t.j. časť zmluvných podmienok, môže byť obsiahnutá aj vo všeobecných obchodných podmienkach. Tieto však, pokiaľ majú mať pre spotrebiteľa záväzný charakter, musia byť do zmluvy riadne inkorporované. Spotrebiteľovi musí byť jasné, že sú súčasťou zmluvy, v akom rozsahu, nepostačuje iba vyhlásenie v zmluve, že spotrebiteľ sa so všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámil a s nimi súhlasí. Veriteľ je povinný preukázať, že všeobecné obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe a že mal možnosť sa s nimi oboznámiť, resp. že sú k zmluve priložené. V danom prípade zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol okrem iného zriadený osobný účet, bola uzatvorená dňa 04.05.2015. Je v nej síce uvedené, že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán, zmluvou bližšie nešpecifikované, sa riadia všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu (článok IV. bod 3), k samotnej žalobe však sú pripojené všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné až od 01.10.2016, úrokové sadzby produktov od 14.10.2016, sadzobník poplatkov od 01.07.2016. Je tak zjavné, že žalobca ani nepreukázal, že konkrétne dokumenty, ktoré mali byť dôkazom o oprávnenosti jeho nároku na úrok, ktorý žalobou žiadal, boli do zmluvy riadne inkorporované. Nezodpovedá realite ani unesenie dôkazného bremena vo vzťahu k tvrdeniu o tom, že výška úroku 28 % mala byť žalovanému známa z výpisu z účtu. Žalobca súdu predložil jediný výpis z účtu vyhotovený za obdobie od 30.07.2016 do 05.08.2016, v ktorom sa žiadna informácia o úroku 28 % nenachádza.

11. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou prvoinštančného súdu o tom, že nevyužitie práva žalobcu na zrušenie osobného účtu žalovaného je nekalou, nečestnou praktikou banky, ktorej cieľom mal byť záujem obohatiť sa na úkor žalovaného, nakoľko ide len o ničím nepodloženú domnienku, ako aj z toho dôvodu, že zo žiadneho právneho predpisu, ale ani zo zmluvy nevyplýva povinnosť veriteľa pristúpiť k zrušujúcemu úkonu vo vzťahu k bežnému účtu.

Odvolací súd sa však stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zákonom veriteľovi uložená povinnosť informovať spotrebiteľa o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, v podmienkach, ktoré upravujú uplatňovanie indexu alebo referenčnej sadzby v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., nemôže byť splnená tým, že táto úroková sadzba bola zverejnená na webstránke žalobcu, resp. jeho pobočkách. Zákon vyslovene upravuje povinnosť informovanosti v listinnej podobe alebo inom trvanlivom médiu. Pojem trvanlivé médium definuje zákon o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. m) tak, že ide o každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií. V zmysle článku 2 bodu 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83 EÚ z 25.10.2011 o právach spotrebiteľov, ide o akýkoľvek prostriedok umožňujúci uchovávať informácie určené spotrebiteľovi osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií. V kontexte s bodom 23 úvodných ustanovení tejto smernice takýmito nosičmi sú napr. papier, USB kľúče, CD-ROM, DVD, pamäťové karty, pevné disky počítačov ako aj e-mail. Z uvedeného teda vyplýva, že nemusí ísť len o informácie poskytnuté v listinnej podobe, do úvahy prichádza aj využitie ďalších prostriedkov, tieto však musia byť spotrebiteľovi dostupné tak, aby bola dodržaná zásada personalizácie, trvalosti a reprodukovateľnosti. Uvedenie úrokovej sadzby na webovej stránke žalobcu alebo na výveskách v jeho obchodných priestoroch uvedenej povinnosti podľa odvolacieho súdu nezodpovedá.

12. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol pokiaľ zamietol nárok žalobcu na 28 %-ný úrok zo sumy 104,32 eura od 05.08.2016 do zaplataenia z dôvodu nepreukázania nároku žalobcu na tento nárok zo zmluvného vzťahu. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku a v s ním súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania, z ktorého má vyplývať úspech žalobcu v konaní v plnom rozsahu ako rozsudok vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

13. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, neúspešný bol žalobca. Žalovanému tak v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.